

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการจัดกระทำวิเคราะห์ข้อมูล จะกำหนดไว้ในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ที่จัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 (พิษณุโลก-อุตรดิตถ์) จำนวน 58 แห่งๆ ละ 1 คน จำนวน 58 คน
2. ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 (พิษณุโลก-อุตรดิตถ์) จำนวน 58 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ที่จัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 (พิษณุโลก-อุตรดิตถ์) ปี พ.ศ. 2555 จำนวน 58 แห่งๆ ละ 1 คน จำนวน 58 คน

2. ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 39 (พิษณุโลก-อุตรดิตถ์) ปี พ.ศ. 2555 จำนวน 58 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ขั้นตอนที่ 1 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และแบบสอบถามเพื่อการวิจัยขั้นตอนที่ 1 สำหรับครู ผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแต่ละฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบ เลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีเกณฑ์ การให้คะแนน

1. เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติ มีเกณฑ์ดังนี้
 - 1 หมายถึง ปฏิบัติ
 - 0 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ
2. เกณฑ์การให้คะแนนการมีปัญหา มีเกณฑ์ดังนี้
 - 5 หมายถึง มีปัญหามากที่สุด
 - 4 หมายถึง มีปัญหามาก
 - 3 หมายถึง มีปัญหปานกลาง
 - 2 หมายถึง มีปัญหาน้อย
 - 1 หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้าง แบบสอบถาม

1. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาจากนั้นปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา
3. นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญให้พิจารณาตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง แล้ว นำมาวิเคราะห์หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่า IOC

(Index of item objective congruence) เป็นรายข้อและใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป (เฉพาะส่วนที่เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงาน)

4. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 30 โรงเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาแบบวิธีการของครอนบาค (Cronbach's Alpha-Coefficient) รวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 (เฉพาะส่วนที่เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงาน)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 38 เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองและทางไปรษณีย์

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

2.1 เกณฑ์การแปลความหมายของการปฏิบัติ

ความหมายของการปฏิบัติได้คิดเป็นค่าร้อยละของการปฏิบัติ

2.2 เกณฑ์การแปลความหมายสำหรับการมีปัญหามีเกณฑ์การแปลความหมาย

ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการสร้างรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. การยกย่องรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้ผลการวิจัยจากขั้นตอนที่ 1
2. ได้ร่างรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. นำเสนอรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และนำผลการพิจารณามาปรับปรุงแก้ไข
4. นำรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเสนอผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์รูปแบบ โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ในด้านความเหมาะสม ความถูกต้อง และความเป็นไปได้
5. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction)
6. นำผลการวิเคราะห์มาใช้เป็นข้อมูลเพื่อการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 9 คน โดยการกำหนดคุณสมบัติและเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

1. เป็นผู้เชี่ยวชาญของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เป็นนักวิชาการศึกษาด้านการวิจัยและด้านหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. เป็นผู้มีตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบด้านการบริหารการศึกษา และมีผลงานวิจัยทางการศึกษาเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาทั่วไป

4. เป็นนักจิตวิทยาหรืองานที่เกี่ยวข้อง

โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่วิพากษ์รูปแบบ โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 นักบริหารการศึกษา จำนวน 2 ท่าน

กลุ่มที่ 2 นักวิชาการศึกษา จำนวน 2 ท่าน

กลุ่มที่ 3 จิตแพทย์และนักจิตวิทยา จำนวน 1 ท่าน

กลุ่มที่ 4 ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 2 ท่าน

กลุ่มที่ 5 ครูผู้เกี่ยวข้องกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับร่างรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. สร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับร่างรูปแบบและร่างคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

3. ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ขอความร่วมมือผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์

2. นำร่างรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน เพื่อตรวจสอบด้านความเหมาะสม ความถูกต้อง และความเป็นไปได้

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผู้วิจัยนำข้อมูลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อร่างรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาวิเคราะห์ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความถูกต้อง และสรุปข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำไปปรับปรุงรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วผู้วิจัยได้ทำการประเมินรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในเขตภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 532 คน (ข้อมูลสารสนเทศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา, 2556)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในเขตภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 290 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stages Random Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้ตารางสำเร็จรูปของยามาเน (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
2. เลือกเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง มา 3 เขต พื้นที่การศึกษาแบบสุ่ม จากทั้งหมด 5 เขตพื้นที่การศึกษา ด้วยวิธีการจับสลาก ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ซึ่งเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 มีจำนวนโรงเรียน 48 โรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 มีจำนวนโรงเรียน 58 โรงเรียน และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 มีจำนวนโรงเรียน 39 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 145 โรงเรียน โดยผู้ตอบแบบสอบถาม

แต่ละโรงเรียนจะประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน และครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน 1 คน กลุ่มตัวอย่างจึงมีจำนวน 290 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นไปได้และ ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์มากที่สุด

4 หมายถึง มีความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์มาก

3 หมายถึง มีความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ปานกลาง

2 หมายถึง มีความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์น้อย

1 หมายถึง มีความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วมาเป็น กรอบในการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
2. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านการวิจัย การวัดผลประเมินผล จำนวน 5 ท่าน ได้พิจารณา ตรวจสอบความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการวิเคราะห์หาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC: Item Objective Congruency) ของแบบประเมินความคิดเห็น (Questionnaire) เป็นรายข้อและใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป จึงสามารถนำมาใช้เป็น ข้อคำถาม ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.1 อาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญ เกี่ยวกับทฤษฎีในด้านการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการวิจัย การวัดผลประเมินผล และมีประสบการณ์การสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับใน วงการศึกษาทั่วไปในการบริหารการศึกษา และมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

1.3 ศึกษานิเทศก์ที่มีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการวิจัย การวัดผลประเมินผล และมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

2. วิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 30 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 44) ซึ่งไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยและหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach, 1971: 160) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้ง ฉบับเท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการส่งรูปแบบ การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นประโยชน์และ ความเป็นไปได้ของรูปแบบให้กับกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบ และคู่มือรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และมีเกณฑ์การแปลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103) ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับน้อยที่สุด